

os saa gøre noget, der bethder noget og ikke give Stene for Brød eller lade, som vi have gjort noget for det, og saa indskrænker det hele sig til, at man vil give en Assistent, om hvilken ingen ved, hvad han kan udrette, al den Stund man ikke ved, om der overhovedet findes nogen, der har Forstand paa det Forhold, han skulde være vejledende i. Den ærede Minister talte meget praktisk og fornuftigt om Svineeksporten, men tror dog nogen, at denne Assistent, om han antages for 2,500 Kr., vil saa fjerneste Indflydelse paa en bedre Eksport eller bedre Forhold med Hensyn til de daarlige Priser, der ere paa Flaesk i Djeblikket? Dersom en Assistent kunde skaffe det danske Landbrug bedre og bethdeligere Udførsel af Svin og højere Priser paa Markedet, bebrejder jeg i høj Grad Ministeriet, som har ganske anderledes Evner end en saadan Assistent og ganske andre Midler til sin Raadighed, at den ikke for længst har anvendt sin Indflydelse paa at hjælpe det danske Landbrug. Hvad er det, der særlig er i Vejen? For det første, at vor sydlige Nabo paa saa mange Maader lægger Hindringer i Vejen for Udførselen af Svin til Tyskland og Hamborg. Jeg spørger den ærede Minister, om han kan oplyse mig om, hvad der er gjort ad diplomatisk Vej, af hans Kollega Udenrigsministeren for at raade Bod paa dette uheldige Forhold. Det andet som er i Vejen i Djeblikket er dette, at der er Overproduktion af Svin i de forskellige svineproducerende Egne, og der er sikkert ingen Assistent, der kan saa fjerneste Indflydelse paa at forhindre det. Dersom man endelig vil have at vide, hvorledes man bedst skal opdrætte Svin, vil jeg raade det ærede Medlem fra Ribe (Wulf), der i Dag fortalte os, at den Egn, hvor han bor, er mellem de første, der have anlagt et Svine slagteri . . . (Wulf: Det er den ogsaa). Det betvivler jeg ikke, men saa raader jeg det ærede Medlem til at gaa ud i den Egn og finde en praktisk, dygtig Husmand, der i en Række af Aar — der er flere af dem — har leveret 1ste Klasse Svin til dette Slagteri, og spørge ham: Hvordan bærer du dig ad med at opdrætte dine Grise? saa faar det ærede Medlem for en meget billig Betaling de Raad, han ønsker. Jeg siger til dem, der staa tvivlende: Søg praktiske Bønder og Husmænd, som i en

Række af Aar have forstaaet at opdrætte 1ste Klasse Svin til Slagterierne, og spørg dem, men at sætte 2,500 Kr. i Circulation til en Assistent, om hvem man ikke ved, om han har Spor af Forstand paa at bedømme, hverken Maanedsgrise eller andre Grise, synes jeg er en daarlig Vej at gaa. Det var jo en Gang moderne at skaffe Konsulenter til Støtte for Landbruget. Jeg tror, at man noget er kommen ud af den Illusion, som man i sin Tid var hildet i. Her begynder man nu igen at lade Konsulenterne stifte Hovedet op. Man kalder den første, der viser sig, en Assistent, men have vi først ham, kommer der vistnok flere senere. Derfor siger jeg, lad os tage os i Agt for ham og holde ham nede; har man først sagt A, er jeg bange for, at man ogsaa kommer til at sige B, og jeg tror, at man nu ganske rolig kan nægte Bevillingen. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at det vil være til nogen Opmuntring for Landbrugerne, om man bevilger disse 2,500 Kr., det er efter min Mening at spille Pengene, og man har ingen som helst Garanti for, at man vil faa den Nytte deraf, som tilsigtes. Da Motiveringerne i det Hele taget ere saa højt forskellige, baade fra den ærede Ministers Side, fra det ærede Medlem fra Ribe, og fra den ærede Ordfører, og da den skriftlige Motivering er noget af det thundeste, som jeg har set præsentere sig for Rigsdagen, anbefaler jeg mine Kolleger at følge Mindretallet i denne Sag og stemme forat de 2,500 Kr. gaar ud.

Staarnup: Jeg vil først bringe den højtærede Minister min oprigtige Tak, fordi der er tænkt paa Svinene paa Finansloven. Dette Dyr har i høj Grad været stiftmoderlig behandlet, ikke mindst, naar man tager Hensyn til den store økonomiske Rækkevidde, dette Spørgsmaal om Svinene har i Danmark for Tiden. Det er underligt, at man paa Finansloven i høj Grad tænker paa Heste og Kvæg paa Konsulentvæsenets Omraade, men slet ikke paa Svin. Hvis man kunde sige, at der ikke var nogen Grund dertil, ja saa kunde jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) sagde, saa var Konsulenten meningsløs; men det er netop det man kan godtgøre, at der i højeste Grad trænges til Hjælp paa dette